

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123690752/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Det var en Aften først i Juni; Solen var ved at gaa ned, og det unge, friskt farvede Løv blev mørkere i Skumringen og gjorde Skoven tættere.

Paa Bænkene foran Stationen og langs Stakittet sad en Del Skovgæster med Anemoner i Buketter og i Kurve. De var trætte som Drengene og længtes hjem.

Højt oppe under den blege, stille Aftenhimmel fløj Svalerne rundt i krydsende Kredse.

Bestyreren gik frem og tilbage og talte med et Par af Lærerne. Han var en lille, frskaaren Mand — Rotten kaldte Drengene ham — med to sikre, mænstrænde Øjne bag Brillerne; han gik saa stift stillfærdigt og havde næsten ingen Bevægelser, og Stemmen var lav og afdæmpet. Men Øjnene var alle Vegne og næsten aldrig der, hvor man troede dem. Fangede de noget, holdt de paa Fangsten, til den var behandlet; det var umuligt at slippe løs fra dem.

Jørgen, som var i næstøverste Klasse og skulde være Student om et Aar, stod og snakkede med to Kammerater; med Aage Schmidt, der var blevet høj og svær og var Skolens bedste Fægter men aldrig kunde mere end det halve af Lektierne, og som altid kom for sent, og med den lille tørre lyshaarede Niels Jensen, Bondesønnen fra Jylland, der var myreflittig og altid i Timerne sad med Anstrængelsens Svedperler paa den brede, knudrede Pande og stødte Ordene frem med lange Mellemrum, stiv i Ryggen og sikker.

Hvert Øjeblik kikkede Jørgen hen paa Bestyreren, og Aage puffede ham utaalmodigt i Siden med Albuen. Niels Jensen mumlede noget opmuntrende bag de sammenbidte, blodløse Læber, som han ikke fik fra hinanden.

Endelig trak de to Lærere sig tilbage, og Bestyreren satta sig paa Bænken ved Stakittet.

--- Nu da! sagde Aage.